Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36453
Copyright: Melk, Benediktinerstift

Deinde cū p̄ficiscitur op̄ impetū arbor sup̄ hoīes faciēs.
putabat se demon posse multos occidē. Tunc sc̄ī subito
manū in arborē dedit. et multum eā vivere ptē fecit.
rumq̄ uentum sup̄ hoīes abstulit. Fugiens itaq̄
in altū p̄clamat isdem zabulus lugēdo. ue ue hīta dōm
mea non expleui. ita sc̄ī p̄sequitur me vrcolaus. In
longitudine aut ac grossitudine arboris mirabilis omnes
mirati sunt. Nox uo cōperūt artifices opari cipressum.
et uoluntate facere sū iuxta Nicolai. de fonte ꝑ̄ restaurato et de alterius emundacione.

Vrbs multa de castello armuedensi uenerūt
supplices postulabāt uno ore sc̄m Nicolaū dicē-
tes. Vehementissime pat̄ longe quidē haurimus
aquā. et in fonte quē habuimus ꝑ̄ infirmitā mulierem
et mente captā muliemus mortuā multa spurcicia
sordidato fonte. quim et iam p nocte ibidē clamat noc-
turna. Post hec nullus nullaq̄ neq̄ quidē hausit ex illa.
Est quidē iuxta nos collis iucundus. ubi in tpe quodam
aque uena esse nosti. Sed nūc abscōdita ē p multos
iam ānos. Quia ꝑ̄ credimus p te alme pater. dei clemē-
tiam implorantem ibidem tuus mitis exuge aquā.
Hec aut illis simul petētib̄ ait bēs Nicolaus. Ecce fīes
sima cū reuentia in manib̄ mis feretes sc̄m euglm.
ubi cū uenerabili cruce et cū minima uena crōe certi de mia
dei agregati. omēs puenimus ad locū dictis factis q̄
antecta patrātes. Cum aut puentū ad eūdem locum
fuisset. ilico bēdictus Nicolaus manu sua fossorium
apprehendit. flexis poplitib̄ diu orauit. Finita uo ora-
ne in altū in noīe dōm cubitū et dimidiū fodit. atq̄ uo
sufficient emanauit bndcō aque. Tunc simul omnes